

 TAHVOSET

SYREENIT

Pihasyreeni

Syringa vulgaris

I-VI

Tuoksuva, vaaleansinivioletti, pysty kukkaterttu aukeaa kesäkuun puolessavälissä, perinteisesti juhannuksen aikaan. Herttamaiset lehdet ovat kauniin vihreät, hieman siniseen vivahtavat. Pysty-, paksu- ja jäykkähaarainen pensas muodostaa tiheän kasvuston ja voimakas, syvä juuristo muodostaa paljon juurivesoja. Perinteisestä violetista pihasyreenistä löytyy useita kantoja ja väri vaihtelee suuresti. Pihasyreeni kestää erittäin hyvin tuulta, joten se sopii erityisen hyvin suojaistutuksiin.

Pihasyreeni 'Alba'

Syringa vulgaris 'Alba'

I-V

Valkoinen pihasyreeni on tavallisen pihasyreenin valkokukkainen muoto. Lehdet ovat herttamaiset, mutta vaaleamman vihreät kuin violetilla lajikkeella. Pensas muodostaa tiheän kasvuston ja tekee jonkin verran juurivesoja. Kasvu on hitaampaa kuin tavallisella pihasyreenillä. Monikäyttöinen pensas sekä yksittäin että ryhmään istutettuna.

Kaarisyreeni 'Veera' FinE

Syringa x josiflexa

I-VI (VII)

Kaarisyreeni on unkarin- ja nuokkusyreenin risteymä. Ulkonäöllisesti se muistuttaa nuokkusyreeniä, mutta kestävyys on unkarinsyreenin luokkaa. Pensas on useimmiten pystykasvuinen ja sirottavahaarainen. Erittäin tasainen ja tiheäkasvuinen 'Veera' kukkii poikkeuksellisen punaisin, hieman nuokkuvin kukin. Kanta on löytynyt Pohjois-Suomesta Sotkamosta.

Nuokkusyreeni

Syringa komarowii subsp. reflexa

I-II

Kaartuvaoksainen pensas, jonka hyvin kapeat ja pitkät kukinnot nuokkuvat alaspäin. Kesäkuun puolivälissä tummanroosista kukkanupuista aukeavat tuoksuvat, vaaleanpunaviolettiset kukat, jotka haalistuvat kukinnan edetessä. Lehdet ovat tummanvihreät ja kapeat.

Unkarinsyreeni

Syringa josikaea

I-VIII

Muista syreeneistä poiketen unkarinsyreeni on kasvutavaltaan hyvin pysty ja jäykkä ja jääkin usein melko kapeaksi. Pensaalla on hyvin tumma ja kiiltävä lehdistö, joka on alta sinertävän valkea. Kapeat violetit kukinnot avautuvat kesä-heinäkuussa. Tervettä ja talvenkestävää unkarinsyreeniä käytetään paljon aidanteissa sekä leikatuissa aidoissa. Pensas ei tee juurivesoja, mutta tyvivesoja muodostuu runsaasti.

Pallopikkusyreeni 'Palibin'

Syringa meyeri 'Palibin'

I-III

'Palibin' kukkii kesäkuussa runsain violetinruusunpunaisin kukkatertuin. Tertut ovat pienet, alle 10 cm pitkät. Lämpiminä syksyinä se saattaa kukkia uudelleen. Kasvustosta muodostuu kauniin pallomainen ja tiheä. Siro pikkusyreeni on hidas- ja pienikasvuinen. Lehdet ovat hyvin pienet, lähes pyöreät, violetinvihreät. Lehdet tuoksuvat miedosti, samoin nuoret tummanvioletit, hieman karvaiset versot. Pikkusyreeniä kasvatetaan usein vartettuna rungollisena pikkupuuna.

ISABELLANSYREENIT – *Syringa* Preston-Ryhmä

Pohjois-Amerikassa jalostetut isabellansyreenit ovat nuokkusyreenin ja villasyreenin risteymiä. Isabellansyreenit ovat monimuotoinen ryhmä erittäin talvenkestäviä lajikkeita. Kolme viikkoa kestävä kukinta alkaa kesäkuun puolivälin jälkeen.

'Elinor'

Melko pystykasvuinen pensas on syreeniksi matalahko, vain 2–3 metriä korkea. Pyöreähkö pensas kukkii pitkin, punavioletein kukinnoin. Erittäin näyttävä pensas.

I–VII

'Holger' FinE

Säännöllisen pyöreähkö ja tiheäkasvuinen pensas kukkii puhtaanvalkoisin torvimaisiin kukin, jotka ovat 10–20 cm pitkässä tertussa. Lehdet ovat voimakkaan tummanvihreät. Suomalainen lajike.

I–VII

'James Macfarlane'

Voimakaskasvuinen ja isolehtinen pensas kukkii suurin roosanpunaisin kukin. 3–4 metriseksi kasvava kookas pensas sopii yksittäispensaaksi tai ryhmiin.

I–IV

'Royalty'

Tiivismuotoinen pensas kukkii suurin, 12–17 cm pitkän kukinnoin. Sinivioletit kukinnot muistuttavat unkarinsyreeniä. Pensaalla lehdet ovat kiiltävän vihreät.

I–VII

PUISTOSYREENIT – *Syringa x henryi*

Puistosityreeni muistuttaa unkarinskyreeniä, mutta kukinto on leveämpi, lehdet himmeämmät ja vaaleammat kuin unkarinskyreenillä. Yksittäisten kukkien teriönliuskat avautuvat voimakkaasti sivuille. Leveäkasvuinen, pystyoksaainen pensas on melko nopeakasvuinen. Pensas ei tee juurivesoja, mutta tyvivesoja muodostuu runsaasti. Puistosityreeni kukkii kesä-heinäkuussa. Kukkien väri vaihtelee valkoisesta violetin ja punaisen sävyihin. Puistosityreeni kestää hyvin tuulta ja kasvaa korkeaksi, joten pensas soveltuu hyvin suojaistutuksiin.

'Ainola' FinE

Reheväkasvuinen ja runsaskukkainen pensas kukkii tummanvioletein kukinnoin. Lajike on kotoisin Jyväskylän seudulta.

I-IV

'Julia'

Erittäin kestävä puistosityreenilajike kukkii näyttävästi runsain, vaaleanpunaisin kukkatertuin. Nopea- ja tuuheakasvuinen.

I-VII

'Tammelan Kaunotar'

Pystyt kukinnot ovat tiiviissä tertuissa. Hieman punertavista nupuista aukeavat puhtaanvalkoiset, suuret kukat. Yksittäin tai ryhmään istutettuna huomiota herättävän kaunis pensas kukkiessaan. Lajike on kotoisin Hämeestä, Tammelasta.

I-VI

JALOSYREENIT – *Syringa Vulgaris*-Ryhmä

Jalosyreenit polveutuvat pihasyreenistä, ja lehdetkin muistuttavat pihasyreenin herttamaisia lehtiä. Jalosyreenit ovat vaativaisempia kasvupaikkansa suhteen, eivätkä talvenkestävyydessä pärjää muille syreeneille. Tämä syreenit ihastuttavat kuitenkin suurilla ja usein kerrotuilla kukillaan kesä-heinäkuussa. Jalosyreenit ovat usein vartettu pihasyreeniin, joten mahdolliset villiversot tulee poistaa säännöllisesti.

I-IV

'Andenken an Ludwig Späth'

Yksinkertaiset, tumman punaviolettiset kukinnot ovat kapeat ja jopa 30 cm korkeat. Voimakastuoksuinen syreeni on yksi kestävimmistä jalosyreeneistä. Saksassa vuonna 1883 jalostettu lajike.

I-IV

'Moskovan Kaunotar'

Myös 'Beauty of Moscow' -nimellä tunnettu leveä ja kestäväoksuinen pensas ihastuttaa kerrotuilla ja voimakastuoksuilla kukillaan. Kukinnot ovat jopa 25 cm korkeita ja hyvin leveitä. Kukkanuput ovat hennon vaaleanpunaiset. Avautuessaan kukat ovat lähes valkoiset. Venäjällä vuonna 1974 jalostettu lajike.

I-IV

'Charles Joly'

Purppuranpunaiset, kerrotut kukat muodostavat lyhyehkön kukkatertun. Kukat haalistuvat antaen kukinnalle kaksivärisen vaikutuksen. Ranskassa vuonna 1896 jalostettu lajike.

I-II

'Michel Buchner'

Pulleista, ruusunpunaisista nupuista aukeavat runsaasti kerrotut, punertavan violetit kukat, joiden väri vaalenee vanhetessaan. Tuoksu on melko voimakas, mutta miellyttävä. Kukinnot ovat pystyjä, tiiviitä. Pensas pystykasvuinen, kookas. Vanha ranskalainen lajike vuodelta 1885.

I-II

'Mme Lemoine'

Vihertävän keltaisista nupuista aukeavat puhtaan valkoiset, kerrotut kukat. Kukaterttu on pitkäkö, kapeankartiomainen ja erittäin tiheä. Tämä jalosyreeni on tullut Suomeen 1900-luvun alussa, ja on edelleen yksi suosituimmista jalosyreeneistä. Ranskassa vuonna 1896 jalostettu lajike.

I-III (IV)

'Norrfjärden'

Vaaleanpunaisista nupuista avautuvat suuret, kerrotut siniset kukat. Kukatertut ovat pitkät ja leveät. Kestävä, pohjoisruotsalainen lajike kukkii runsaasti. Ruotsalainen lajike.

I-III

'Rose de Moscow'

Kerrotut, miellyttävän tuoksuiset kukat runsaissa kukkatertuissa. Nuput ovat vaaleanpuna-violetit ja muuttuvat avautuessa vaaleanpunaisen kautta lähes valkoisiksi. Yksittäiset kukat suuria, kukkatertut runsaita, näyttäviä.

Pensas tiheästi haarova, kaunis muotoinen.

'Moskovan Kaunotar' -lajikkeen mutaatio, joka huomattiin Ranskassa amerikkalaista alkuperää olevassa kasvilla.

I-II

'Prince Wolkonsky'

Kookkaat, kerrotut kukat aukeavat purppuranpunaisista nupuista.

Kukkien väri haalenee hieman, mutta väri säilyy punertavana.

Täyteläinen tuoksu. Pensas voimakas- ja melko nopeakasvuinen.

Ranskalainen lajike vuodelta 1996.

I-III

'Primrose'

Kartiomaisen kukinnan muodostavan yksinkertaiset kukat ovat auetessaan vaaleankeltaiset. Kukinnan edetessä väri muuttuu kermanvalkoiseksi.

Alankomaissa vuonna 1949 jalostettu lajike.

I-III (IV)

'Sensation'

Erittäin näyttävä, kaksivärinen kukinta. Tummanvioleteissa kukissa on valkoiset terälehtien reunat. Vahvatuoksuiset kukat puhkeavat kukkaan ensimmäisten syreenien joukossa.

Alankomaissa vuonna 1938 jalostettu lajike.

Syringa sp. – Syreenit

Syreenien huumaava tuoksu on ilahduttanut puutarhoissamme jo 1700-luvulta saakka. Suomessa syreenin koristekäyttö yleistyi 1800-luvulla. Suurin osa syreeneistä on kotoisin Itä-/Kaakkois-Aasiasta. Euroopassa luonnonvaraisena kasvavat ainoastaan piha- ja unkarin-syreeni. Syreeni on erittäin kestävä, pitkäaikainen ja monikäyttöinen pensas. Se soveltuu hyvin sekä yksittäis- että ryhmäpensaaksi. Suurikokoiset syreenit soveltuvat tuuheakasvuina erinomaisesti myös näkösuojaa antaviksi aita- ja aidannekasveiksi.

Aikaisimmat lajikkeet puhkeavat kukkaan jo kesäkuun alkupuolella, myöhäisimmät heinäkuussa. Syreenin tuoksuvista kukista saa nauttia pitkään, kun pensasryhmään istuttaa useita eri aikaan kukkivia lajikkeita. Kukinnot muodostuvat edellisen vuoden versojen kärkiin tai lehti-hankoihin.

Kasvupaikka

Syreenit kukkivat runsaimmin aurinkoisella paikalla, mutta sietävät vielä kevyttä varjoa. Pensaat viihtyvät parhaiten hyvin kalkitussa, tuoreessa, vettä läpäisevässä ravinteikkaassa maassa.

Syreenit ovat kauneimmillaan, kun niillä on riittävästi tilaa ympärillään. Syreenit voivat kasvaa leveyttä kolme-neljä metriä. Kookkaimmat likusterisyreenit kasvavat jopa 5–6 m korkeiksi monirunkoisiksi puiksi. Piha-, unkarin- ja isabel-lansyreenit yltyvät 3–4 metriin. Pieneen pihaan sopivat pikkusyreenit, joille tulee korkeutta vain metrin verran.

Istutus

Kaiva noin 60 cm syvä ja 60 cm leveä kuoppa. Täytä kuoppa kalkitulla ja lannoitetulla mullalla ja sekoita pohjamaan kanssa. Kastele taimi ja poista maatumaton astia. Istuta syreenit korkeintaan muutama sentti syvempään kuin astiassa kasvaessaan. Tiivistä maa juuripaakun ympäriltä kevyesti ja kastele vielä kunnolla. Lisää 5–7 cm katekerros estämään kosteuden liiallista haihtumista.

Jos istutat syreeneistä aidanteen, kaiva taimille yhtenäisen ojanne. Asettele hyvin haaroittuneet astiataimet noin 90 cm etäisyydelle toisistaan ja toimi kuten edellä.

Hoito

Syreenit ovat helppohoitoisia pensaita. Nuoresta pensaasta kannattaa poistaa ränsistyneet kukinnot. Näin pensas ei käytä turhaan energiaa siementen tuottamiseen vaan keskittää kaiken energiansa kasvuun. Pensasta nuorennetaan poistamalla vain vanhimpia ja huonosti kukkivia oksia aikaisin keväällä. Alasleikkausta ei suositella, koska leikkauksen jälkeen tiheään kasvavat versot jäävät usein ohuiksi ja heikoiksi. Aidannetta voi myös leikata, mutta silloin menetetään kaunis kukinta, koska syreeni kukkii vanhoilla versoilla. Mikäli jalosyreenit ovat varrennettuja, tulee niistä poistaa kaikki tyvestä kasvavat villiversot. Samoin rungolliseksi kasvatettujen syreenien rungot tulee pitää puhtaana runkovesoista.

Keväinen kalkitus sekä kevyt lannoitus antavat puhtia kasvuun ja kukintaan. Syyslannoitus auttaa etenkin arempia jalosyrenejä valmistautumaan talven pakkasiin.

Puutarha Tahvoset Oy
Taimitie 40, 10420 Pohjankuru
Puh. 0207 424 570
www.tahvoset.fi